

Nr. 5/6 NOIEMBRIE 2016

PORTRETE

Copilul este cea mai frumoasă opera de artă, strălucind oriunde l-am așeza!

De aceea, îl pregătim cu dăruire din suflet, să ajungă încântare și medicament pentru cei care-l vor căuta!

Colectivul redacțional

Director: Magda JIANU

Redactor șef: Daria DINU

Membri: *Fotinica Gliga*

Mihai Benchea

Irina Drăgan

Echipa Asociației P.A.V.E.L.:

Președinte: Olga CRIDLAND

Director Executiv: Iuliana GHIDU

Coordonator Centrul P.A.V.E.L. și manager: Camelia DEMETER

Psiholog și coordonator programe(Centrul P.A.V.E.L.): Alina MITROI

Asistent social: Roxana DUMITRU

Asistent social: Carmen VOICULESCU

Kinetoterapeut: Adrian MARIN

Kinetoterapeut: Ileana GRIGORE

Terapeut prin joc: Simona SANDU

Terapeut prin artă: Mihaela ȘCHIOPU

Școala de Spital

Coordonator proiect Școala de Spital și profesor: Mihai BENCHEA

Coordonator voluntari și profesor psihopedagog: Fotinica GLIGA

Profesor de matematică și informatică: Elisabeta NIȚĂ

Profesor de limba română și limba latină: Petre NICOLESCU

Profesor de limba română și limba latină: Lucia ȘTIRBU

Profesor de muzică: Gabriel PETRESCU

Profesor de fizică și chimie: Carmen NICULESCU

Profesor învățământ primar: Camelia IONESCU

Psiholog și profesor de engleză: Teodora GOLOIU

Terapeut prin joc și profesor de engleză: Stelian BĂLAN

Editorial

Am încheiat un an școlar desfășurat în cadrul proiectului *Școala în spital* și suntem pregătiți să-l începem pe următorul, cu aceleași gânduri optimiste, cu speranțe și promisiuni infinite. Dacă am uita de foarte multe neajunsuri și piedici întâmpinate în 2015-2016, în desfășurarea unui proces de învățământ atipic, la patul copilului cu afecțiuni oncologice, și dacă am face un bilanț al celor două semestre, ne-am acorda o mare bilă albă. De ce? Pentru că activitățile didactice de predare și evaluare, realizate cu elevii care fie de-abia au ieșit de la ședințele de radioterapie, fie poartă în vene branule cu citostatice ori se recuperează după operații, așteptând un plan de tratament, nu au fost descrise în niciun studiu de didactică sau de psihopedagogie. Acest lucru ne-a obligat la o abordare personalizată, ceea ce explică unicitatea și noutatea acestor activități, emoția de a fi profesorul unor elevi speciali, dar și psiholog, prieten și partener educațional, în scopul formării lor intelectuale. Dacă n-ar fi fost exercițiul de câțiva ani al membrilor Asociației P.A.V.E.L. în ceea ce înseamnă desfășurarea procesului de învățământ în spital, probabil că bila n-ar mai fi fost mare, ci doar albă.

Partea noastră de fericire, a profesorilor și a voluntarilor care i-am sprijinit pe copiii internați la I.O.B. și la I.C.F., este reprezentată de rezultatele foarte bune ale elevilor care au susținut bacalaureatul sau capacitatea în spital, evaluați de comisii speciale, sau de mediile bune și foarte bune cu care toți cei înscriși au încheiat anul școlar. Ca în orice instituție de învățământ din România, calendarul activităților școlare din spital a cuprins și concursuri și olimpiade; astfel, la sfârșitul semestrului al II-lea, Asociația P.A.V.E.L. a organizat olimpiada națională de la Bran, la care au participat copiii diagnosticați cu boli oncologice, aflați în perioada de recuperare și care au primit avizul medical că pot să se implice în tot ce înseamnă o competiție.

De asemenea, Echipa Asociației P.A.V.E.L. a participat, în perioada 18 - 21 August 2016, la a șasea ediție a Onco-Olimpiadei din Polonia, o competiție paralimpică pentru copiii și tinerii care au experimentat o boală oncologică. Aici, 11 români au luat startul la diferite probe sportive, unde și-au arătat talentul, dorința de victorie sau au trait spiritul olimpismului la un concurs internațional. Dintre aceștia, 5 au câștigat medalii de

aur: Petru și Ștefania au învins la tenis de masă - proba de simplu, Andrei din Sinaia a luat aurul la alergarea în cârje, Liliana a fost cea mai bună la tir cu arcul iar Andrei cel mic a câștigat la aruncarea mingii. Delegația noastră a mai adus argintul acasă la mini-fotbal (echipa formată din Petru, Ionuț, Mihnea, Andrei cel mic, Alexia și Narcisa), Alexia a performat la înot - stilul liber și Ionuț la aruncarea greutății. Pentru a completa acest tablou frumos, amintim și medaliile de bronz obținute de Andrei din Sinaia la tir cu arcul și de Ionuț la badminton.

Mulumirile noastre se îndreaptă spre cei care au făcut posibilă participarea copiilor la acest eveniment sportiv: sustinatorii de la EMC, Novartis și Filicom Transport, domnul Tomasz Osuch, presedintele Fundacja Spełnionych Marzeń și presedintele Comitetului de Organizare Onco-Olimpiada 2016, pentru că a avut încredere în asociația noastră și ne-a inviat, doamna Rodica Istrate - Subocz, o româncă din Polonia, care a fost alături de copii de dimineața până seara târziu.

Tot în partea noastră de fericire a intrat și *Sărbătoarea macilor*, desfășurată la sfârșitul lui iulie, când ne-am întâlnit cu toții pe esplanada din spatele spitalului - copii, părinți, medici, personalul medical, profesori și voluntari, unde ne-am răsfățat cu prăjituri și înghețată bio, cu sucuri naturale și biscuiți digestivi, cu fructe și ciocolată specială. Am cântat împreună, ne-am bucurat de prezența actorilor din *Las Fierbinți*, de escaladele lui Batman și ale lui Kitty woman, de reprezentațiile actorilor de circ, ale cântăreților celebri. La sfârșit, am înălțat baloane pe care ne-am scris numele sau prin care am trimis mesaje copiilor care se uitau la noi de sus, dintre îngeri.

Așadar, și în acest an, copiii au fost experimenterii ai posibilului, au demonstrat că, având alături familia, medicii și personalul medical, pe membrii Asociației P.A.V.E.L., câștigă în lupta lor cu boala. De asemenea, au înțeles că aici e ca la teatru - unii stau pe scenă și asudă, alții îi privesc, îi analizează și-i susțin cu aplauze, iar alții, în culise, așteaptă să intre pe scenă, la un semn al regizorului. Acum, odată cu toamna, ne pregătim să schimbăm claviatura existenței, din una fără griji, de vacanță a auzului, a văzului, cu una a școlii, a lecturii, a bucuriei întâlnirilor cu științele și artele, într-un alt an școlar.

Magda Jianu

Gânduri ale profesorilor de la Școala din spital

Printre gânduri, emoții și comportamente, adolescenții au întrebări care inițiază evaluarea eficientă a propriei existențe și dezvoltă un sistem de identificare a talentelor durabile și unice, a atuurilor, dezvoltă cunoștințe și abilități pe baza cărora se poate clădi o viață plină de mulțumiri, o viață puternică.

Ce este un talent? Talentul constituie orice tip recurent de gând, sentiment sau comportament care poate fi aplicat în activitatea de zi cu zi, cu efecte benefice. Reacțiile spontane, dorințele puternice, învățarea rapidă și satisfacțiile pe care ni le oferă ceea ce facem zi de zi sunt toate indicii ale talentului.

"În goana vieții agitate, încearcă să faci un pas înapoi, ferindu-te de vântul care îți vâiește în urechi și ascultă șoapta acestor cuvinte. Ele te vor ajuta să-ți fixezi atenția asupra talentelor cu care te-a înzestrat."

Prof. Betty Niță

A venit toamna!

În fiecare an, de vreo cinci încoace, septembrie a devenit pentru elevii internați în Institutul Oncologic Prof. Dr. Al. Trestioreanu și Institutul Clinic Fundeni prilej de bucurie: începutul unui nou an școlar! O asociație, P.A.V.E.L., și câțiva profesori inimoși, s-au hotărât să aducă școlărilor spitalizați bucuria de a învăța, indiferent de locul în care se desfășoară acest proces educațional.

Și trebuie să vă mai spun că din această toamnă veți putea lucra și "virtual", adică veți putea citi lecția și rezolva un test cu ajutorul calculatorului și a platformei E-Scoala de Spital. Va trebui doar să vă înscrieți o adresă de e-mail și câteva date personale. A venit toamna cu căldura, culoarea și bucuriile ei! Și cu multă sănătate pentru voi, dragi copii!

Prof. Fotinica Gliga

Despre Școala din spital

În sens tehnocratic(un termen la mare voga în aceste zile...!), educația este un ansamblu de măsuri aplicate în mod sistematic, în vederea formării și dezvoltării însușirilor intelectuale, morale sau fizice ale copiilor și ale tineretului sau ale adulților. Tratatate și documentele elaborate în cadrul Uniunii Europe arată importanța educației încă din fragedă copilărie(ante-preșcolari). Mai mult, în strategiile din domeniul educației, se întâlnește expresia „educația pe tot parcursul vieții,, adică se evidențiază preocuparea pentru formarea continuă, care poate conduce la o dezvoltare a societății în ansamblu.

În definițiile întâlnite în mediul online, se arată că educația este un rezultat al unei activități pedagogice, care conduce la bună creștere, comportare civilizată în societate. Educația poate contribui la dezvoltarea armonioasă a oamenilor, la întărirea sănătății, formarea și perfecționarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor de mișcare necesare pentru viață.

Când vorbim de educație în școala de spital, avem în vedere o intervenție a unor membri aparținând unei echipe multidisciplinare, care lucrează cu acei copii și tineri care vor să fie sănătoși, care vor să învețe lucruri noi și utile pentru dezvoltarea personală. Un educator care lucrează în spitalele pediatrie trebuie să posede cunoștințe din mai multe domenii și să fie capabil să se adapteze la profilul și așteptările copilului și tânărului care petrece mai mult timp în spital. Educația rămâne, în continuare, un drept iar noi, educatorii, trebuie să-i sprijinim pe copiii și tinerii din spitale pentru respectarea acestuia.

Prof. Mihai Benchea

Literatura copiilor noștri

Poeziile din acest număr sunt ca o revelație a dobândirii unui scut împotriva suferințelor, prin vers și metaforă. Ele ne învață că viața e ca o aspră meteorologie, că trebuie să ne îngrijim serios de ziua de mâine, ca nu cumva să ne prindă fără umbrele! Sub aparența de texte ludice, poeziile camuflează nebănuite taine, imense dorințe, gânduri profunde, născute în momentele de mari nevoi, de disperare, când se simte că trebuie ca Dumnezeu să fie la îndemâna oricui, să nu-l placă *numai lemnul și spațiile mici*, ca în reclamă, ci să iubească orice și pe oricine se îndreaptă spre El, în special pe copiii cu boli oncologice.

În spiritul unei morale filosofice, C. Noica își exprima idealul că *trebuie să reușești să faci ideile să umble pe stradă, adică ar fi grozav să putem face dorințele să fie vii*. Ne imaginăm câte corpuri ar fi pe planetă, dacă fiecare dorință a fiecărui copil internat la I.O.B sau la I.C.F ar prinde forma unui chip! Ei dau însă gândurilor și năzuințelor o formă lirică, potrivesc versuri și rime, aranjează figuri de stil în cutii în care închid înțelegeri cu Dumnezeu. Din punct de vedere tematic, versurile de aici sunt și ele, ca ființele, au viața lor, adică pot să se plimbe în voie prin mințile noastre și printre noi, pentru că exprimă și concentrează trăiri general-umane, chiar dacă sunt ieșite din abisurile suferințelor unor copii. Acestea ne demonstrează că refugiu în universul mic e o modalitate certă de convertire a răului în bine, a bolii în sănătate, a lacrimilor în surâsuri, de prefacere a suferinței în aur, ca în performanțele regelui Midas. După cum se va vedea, metafora dinamitează și ea amărăciunea suspinului, a tristeții, durerea explodează, prin vers, în mii și mii de bucățele, aducând senin și bucurie în suflete. De asemenea, acvaticul care apare în texte este imaginea în oglindă a cosmosului iar plonjarea în apă trebuie citită ca o aruncare voită înspre ceruri, înspre inspirație și înspre o lume sacră, în care orice e posibil. Elementele naturale evocate în poeziile următoare ne aduc mult mai aproape de Dumnezeu, oferindu-ne, inconștient, îmbrățișarea Lui. De exemplu, strălucirea blândă a stelelor umede, mângâierea discretă a norilor pufoși și efemeri de vară, șoaptele suave ale adierilor de vânt închid tablouri poetice de mare sensibilitate și rafinament artistic, sugestive pentru conviețuirea copiilor cu sacrul, în special în aceste momente ale bolii. Firile mai contemplative și spirituale ne aduc în vers imaginea lui Dumnezeu, a Fecioarei Maria, a sfinților ca protectori, prin care autorii obțin garanția câștigării războiului cu boala.

Printr-un paralelism retoric, ne gândim că, dacă pe frontispiciul academiei lui Platon este scris *Aici nu se intră fără geometrie*, la Institutul Oncologic din București ar trebui să scrie *Aici nu se intră fără optimism și fără Dumnezeu*. Mihai Eminescu sugera altfel, printr-o metaforă insolită, rolul sacrului în dirijarea destinului, ca promisiune a unui nou început, după fiecare episod trist:

Căci un luceafăr răsărit

Din liniștea uitării

Dă orizont nemărginit

Singurătății mării.

Față de numerele anterioare, *Portete 5-6* aduce însă exercițiul într-o mare temă a literaturii medievale- monarhul luminat, reprezentat aici prin celebre ipostaze istorice sau din lumea politică actuală: Cezar, Napoleon, Vlad Țepeș, Mihai Viteazu, Vladimir Putin. Ce să înțelegem din acestea? Suntem siguri că plasarea gândului autorilor înspre luptători recunoscuți admite două citiri ale textelor. Astfel, ele pot fi un exemplu despre cum ar trebui noi, cei maturi, să ne concentrăm forțele în analizele politice, pentru că, sub masca literaturii, copiii oferă și lecții de viziune politică. Însă fiind evident că esența primară a acestor versuri este totuși tendința de fixare a unor repere de viață, de urmare a unor modele, pot sugera că autorii, micuții supuși protocoalelor oncologice, își doresc să aibă forța conducătorilor evocați, ca să depășească procedurile îndelungi și greoaie ale tratamentelor. Hiperbola și metafora, ca mijloace de expresie pentru conturarea acestor personaje lirice, sunt elemente din recuzita poeziei care maximizează frumusețea plasării lor ca idealuri de urmat. Înțelegem acum cât de puternici și plini de speranțe într-un viitor în afara spitalului se pot simți autorii, dacă își permit să se tragă de mânecă ori să se bată prietenește pe umăr sau să dea ordine acestor mari eroi ai planetei!

Pe acest fond, reiterăm convingerea exprimată și în celelalte numere că balaurul fricii de boală poate fi pus la pământ și prin literatură și, indiferent de arme, el trebuie trimis la plimbare, cu viteza luminii, prin alte galaxii.

Matrioșca

Ana-Maria, 14 ani

Din Estul imens și metalic, Megastarul a dat semn de oprirea timpului.

Și cu diplomația-i celebră s-a uitat în stânga și-n dreapta

Înspre America și înspre Europa, făcându-le prietenos cu ochiul,

Nu din pasiune, ci ca semn al rostului său istoric.

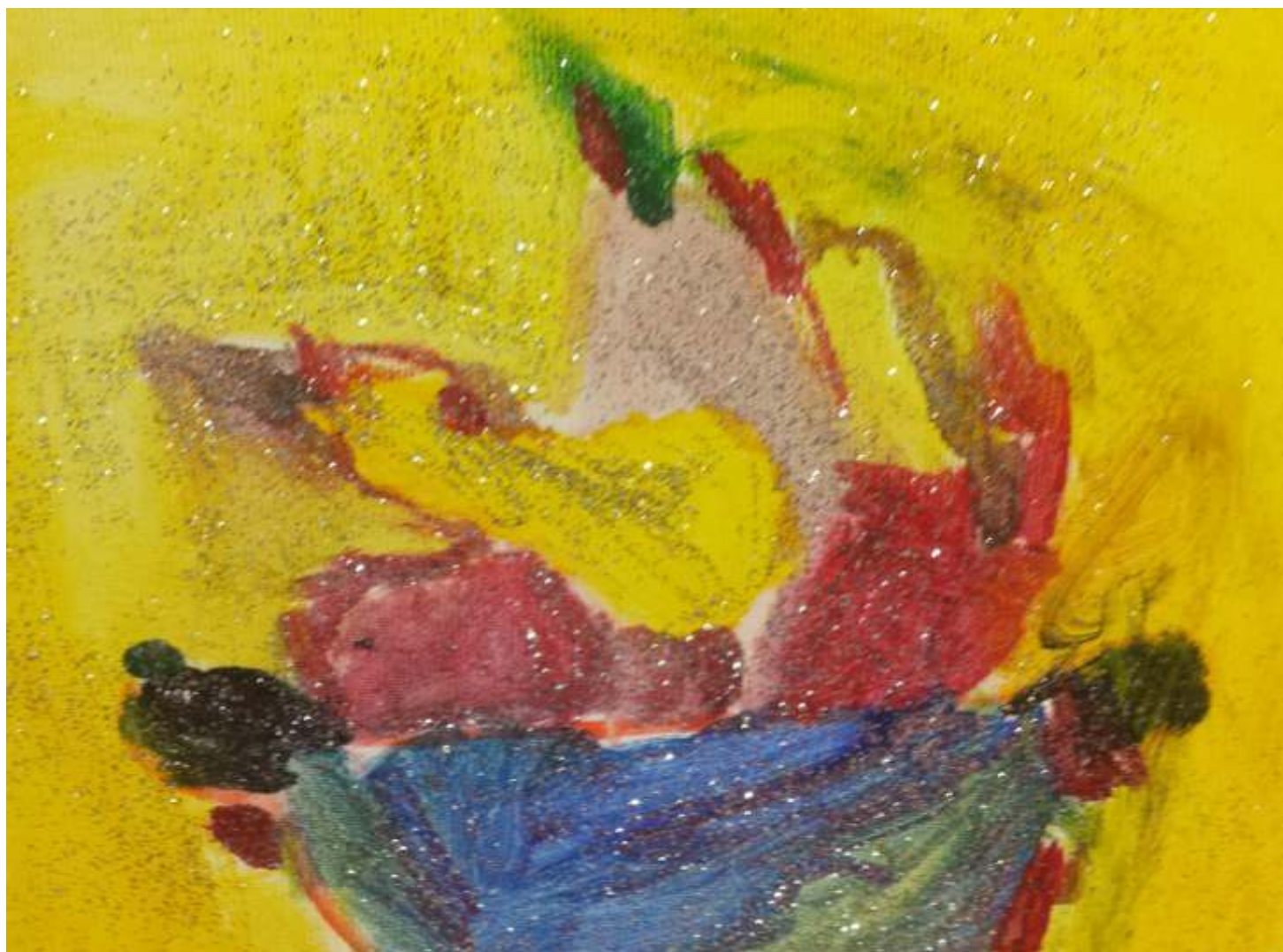
Îi plăceau tancurile, bombele atomice, dar și gândăceii și leapșa, și de-a v-ați ascunselea, chiar dacă se numea Vladimir Putin.

Era un Megastar prețios și unic, strateg, celebru ca Napoleon

Care adora verdețurile la prânzul de duminică.

Față de eschimoși făcuse legământ să-i plimbe până în Cosmos cu naveta Soiuz.

Iar pe moscoviți i-a presat într-o monumentală și tradițională matrioșcă.

Peisaj de vară

Costi, 7 ani

Scoici negre dormeau pe nisipul galben și fierbinte

În timp ce soarele le străpungea carapacea lor pătrată.

Și milioane de flori se aplecau asupra lor, aducându-le parfum, umbra și înghețată roz de căpșune.

Pe o căldură ca asta, le-ar mai fi trebuit niște apă cu gheață,

Ca să-și răcorească idelile, supărările și grijile mărunte.

Vântul ușor a adus în nisip toate ciupercile crescute aiurea în pădurea de lângă casa mea.

Trei berze bete de anul trecut le-au mâncat imediat ca pe o cină împărțitească

Iar iepurașii de sub tufele de alun au provocat scoicile

La un amical meci de fotbal.

Și, de frică, prințesa a țâșnit fulgerător într-o stea,

De unde privea bucuroasă pământul

Și toată Galaxia numită Ionela!.

Fecioara

Ioana, 14 ani

Sfânta Maria, Stăpâna lumii, iubită Maică a lui Hristos,

Stai o zi alături de mine, să mă veghezi, să mă ții de mână,

Să-mi picuri în branulă puterea Ta, credința și iubirea!

S-alungi durerea, supărarea și boala nemiloasă,

Ca să mă-ntorc liberă și sănătoasă acasă!

Fa din salonul meu un mândru colț de ria,

În care s-aud șoapta lui Dumnezeu și-o dulce muzică de nai!

Cu Tine-n gând și-n inimă cu Tine,

Zilele mele fi-vor lungi, minunate și senine!

Costi, 7 ani

Prințesa

Constantin Mario Alexandru, 7 ani

Iarba verde crește în norii albaștri,

Transformați în ploaie de soarele, împărat al cerului.

Și ploaia devine potop,

Inundând casele, cușca cățelului

Și preferințele noastre legate de mâncare.

Prin picurii deși, o trăsură galbenă o legăna pe prințesa Ariela,

Care se gândea cum să distrugă ea, călcându-i apăsat,

Microbii de pe talpa condurilor.

Dar deodată caii s-au împiedicat în gropile uriașe ale lumii

Salata

Ana-Maria, 14 ani

Pe fața-mi palidă și obosită, fondul de ten
E ca o ploaie hrănitore și dorită.
Însă, alergând pe terenul de baschet pe caniculă,
Lichid s-a făcut pe fața mea, ca o peliculă.
Aș fi vrut să-mi pun orhidee în părul de mătase,
Dar o cârțiță haină petalele i le savurase.
Așa că, din frunzele-i am făcut o bogată salată
Pe care am servit-o prietenilor mei la o friptură de șopârlă
adăugată.
Și-atâta forță și voință le-a transmis,
Că, din București pe Venus au zburat rapid ca într-un vis!

O bezea

Patricia, 5 ani

Când m-am trezit, într-o dimineață de iarnă.
În patul meu de la maternitatea de ursuleți,
Am găsit lângă mine pe Bob, șoricelul pufos și mov.
- Chiț, chiț!, m-a salutat el, făcându-mi semn prietenesc
cu lăbuța dreaptă.
- Bună, frumosul meu băiețel! Ai venit să fii body-
guardul meu?
- Sigur, căci tu ești mama mea și zână să te fac așa vrea!
Plus tort să-ți dau de ziua ta,
Din multe fructe și bezea!
- Da, dar mai întâi să mergi la școală, ca să înveți să scrii
Te iubesc!
- Doctor mă fac, să îngrijesc copiii, să-i operez și să îi
plimb cu un vapor în Oceanul Înghețat!
Iar acolo să-i vizităm pe toți urșii polari și să mâncăm cu ei
macrou prăjit.

Amăgirea

Ana-Maria, 14 ani

Stelele roșiatice strălucesc misterios în Oceanul Indian
În timp ce pe faleză se plimbă țanțoș un arici îndrăgostit.
Privind la cerul întunecat și gândindu-se la iubita lui
adolescentă și suplă, frumoasa aricioaică,
Deodată, din zenitul sfânt, o privighetoare îi șoptea că îi
va cânta la nuntă

Și îl propune ca naș pe șeful planetei, blândul Obama.

Iar drept cadou fastuos, Americanul a trimis o pisică
zburdalnică Norvegiană de pădure.

Ca prin minune puful de păpădie a zburat în aer și ne-a
trezit din visul amăgitor.

Iar noi ne-am întors din nou în tunelul realității
Împinși necruțător de timpul vrăjmaș și nemilos.

Palatul stelar

Alexandru, 7 ani

Eu, Împăratul norilor,
Ordon slugilor
Să-mi aducă o cafea
Și pe tavă o lulea!

Să le-mpart c-un prinț arab
Ce mi-a dăruit un crab,
Scos dintr-un palat stelar,
Învelit într-un fular.

Dar o neagră ciocârlie cu gheruțe aurii

L-a zdrobit pe crabul nostru pe la șase-n zori de zi.
Supărat de-această crimă,
Am rugat o broască primă
Ping-pong să joace cu ciocârlia,
Că mi-a distrus veselia!

Zâna și mama

Marian Ionuț, 9 ani

Zâna frumoasă, cu pantaloni de voal și bluză de catifea și-a uitat bagheta la SPA,

Și o prințesă, grasă și urâtă, cu rochia murdară de atâtea păcate,

i-a furat bagheta, ca să mă răpească pe mine pentru totdeauna.

Dar o lalea mov, din grădinuța mea de flori,

A mușcat-o de mână ca să-i smulgă dușmancei puterea,

Și aceasta a căzut lată din cauza veninului albastru

Și atunci bagheta fericită s-a întors la zână,

Transformând-o în frumoasă mama mea.

Iar eu, pitit de frică sub o scorbură

Am țâșnit bucuros în brațele ei

Și i-am comandat pe internet

Un BMW de epocă, semănând cu cel condus de Barney și de Betty,

Cu care am pornit amândoi în plimbare la Londra,

Unde am devenit un fotbalist celebru,

Dând goluri uimitoare în poarta de la Buckingham.

Trandafirul

Alexandra, 5 ani

În grădina din fața casei mele au răsărit frumoșii trandafiri

Pe care-i promisesem Sofiei ca să-i facă dulceață (gem).

Dar rândunica nervoasă și geloasă s-a repezit la petalele parfumate

Și le-a sfâșiat, aruncându-le la pământ.

Și deodată, o vrăbiuță slăbuță din corcodușul din spatele curții

A ciugulit cu grijă bucățelele de petale

Și a recompus minunatul trandafir țepos,

Pe care s-a și așezat o albinuță gravidă și pofticioasă

Însoțită de o furnică, mămica a cinci furnicele.

Iar de pe-un galben și aspru stuf

A plătuit în zbor, ca un balerin grațios

Un fluture molatic, curios și fin.

Și, ca prin minune, au devenit cu toții roz.

La business- class din cursa înspre Londra,

Visam fericit, din fotoliul meu, că am sărit cu parașuta

Visul

Tiberiu, 10 ani

Direct în liftul de la Turnul Eiffel,

Care m-a purtat în jos la o întâlnire de gradul zero, pe hipodrom,

Cu Traian, cu Iulius Caesar și Napoleon.

Am degustat împreună un whisky francezesc, cu puțină varză de Bruxelles,

În cinstea uimitoarei noastre prietenii.

Ne-am jurat câte-n lună și în stele,

Ne-am tatuat emoticoane pe tălpile bătătorite de istorie

Așa cum, pe vremuri, cavalerii se prindeau frați de cruce.

Însă o stewardesă grijulie, ne-a anunțat prin megafon

Că, în zece minute, avionul de Laponia pleacă de la poarta Speranței.

Și uite-așa mi-am pus și eu Speranța și m-am trezit la Santa Klaus.

Pești și genii

Marian Ionuț, 9 ani

În apele clare ale Pacificului, mii de pești își construiau de zor Impunătoare palate,

În care voiau să-și ducă viața lor de epăsări ale adâncurilor.

Dar nemaivând pe card decât zero eli,

Au abandonat acest ferm vis

Și s-au pitit în carapace de scoici,

De unde se auzeau ca un ecou comenzile lui Putin,

Printre mișcările elegante ale echipelor de meduze.

Șii în aceste noi case, retrași în abisurile străvezii,

Păraeu singuratici genii,

Uitați de lume, într-un trist amurg.us și eu Speranța și m-am trezit la Santa Klaus.

Gărgărița și gărgărel

Cătălin, 10 ani

Lângă păduricea din capitala planetei Saturn,
Pășea fâș-fâș o gărgăriță portocalie,
Cu șapte buline pe spatele ei lucios
Și suspina disperată după fiul ei Jimmy, mâncat la prânz de
un băștinaș flămând.

Cu smerenie în glas, urcându-se pe nasul lui borcănat,
L-a implorat să-l scoată din stomac pe băiat.
Înduioșat fiind de lacrimile ei,
Uriașul s-a concentrat și l-a expulzat pe micul gărgărel,
Resuscitându-l cu adieri de tătăduitor palmier.
Și întreg orașul de găze a asistat la Învierea micuțului.
Iar ca bonus, mămica temerară a primit un bănuț de aur,
Inscripționat cu cuvântul tic-tac.
Și odată scăpați de sub tirania băștinașului,
Au pornit înspre orizontul roșiatic,
Unde , în restaurante, nu se servea decât bors
moldovenesc,
Asezonat cu mult, mult stres.

Trandafirul

Mădălina, 15 ani

Doi trandafiri într-o gradina
Au inceput a se iubi
Si gradinarul din fantana
Cu apa-i uda zi de zi
Isi promiteau in zorii zlei
Ca vor ramane impreuna
Si chiar si in apusul serii
Ei se vor tine tot de mana
Din zi in zi era mai bine
Caci trandafirii se iubeau
Si fiecare-si zise-n sine
"Iubirea toata eu o dau"
Un trandafir in zi cu soare
Subit mi s-a imbolnavit
Desi petale i-au cazut
Nu s-au oprit ei din iubit
Si toate florile-n gradina
Li admirau necontenit

Pana un crin plin de lumina
Un trandafir a cucerit
Bolnavul trandafir suspina
El sufera necontenit
Noaptea el plange in gradina
Crinul traieste fericit
Iubirea ce i-a fost promisa
A fost furata....
nu mai este
Nimic in lume nu rezista
Am terminat a mea poveste.

Regina

Ana- Maria, 14 ani

La miezul nopții, în salonul meu din spital,
Mi-am făcut un selfie cu celebrul Brad Pitt.
Stăteam pe un scaun de cristal,
În care întrezăream mișcările venelor mele de la picior.
Purtam o rochie brodată cu fir de aur și mătase,
Bătută cu perle din scoici rare din Oceanul Pacific,
Cu petale de Sănătate, legănate pe poalele ei lungi.
O rodie mi-a colorat buzele, în loc de ruj.
Iar, ca parfum, rouă de pe trandafiri mi-am pulverizat în sân.
Visam că eram o impunătoare și frumoasă regină,
Domnind peste ținutul Prieteniei,
În care îl numisem ca ministru al inimilor
Pe cunoscutul actor de la Hollywood.
Și, ca printr-un miracol, am făcut din spital un platou de
filmare,
În care citostaticile erau piese din muzeul adolescenței mele,
Iar eu am urcat în elicopterul pilotat de cei mai bun doctori
Și am ajuns mai aproape de împlinirea viselor.

Fotbalist SF

Natanael

De câțiva ani, sunt paj fericit la Curtea regelui Sporturilor.
 Și mă relaxez driblând mingea prin labirintul gândurilor,
 În care caut un sponsor
 Ca să mă promoveze ca motor experimental de tip SF.
 Bani mulți au curs pentru imaginea mea,
 De robot în magia comerțului culinar.
 După deserturile delicioase- papanași și clătite-, pregătite

clienților mei vampiri,

Mi-am făcut duș cu suc de lămâie,
 Care mi-a distrus sistemul digital,
 Transformându-mă într-un munte de fiare, inert,
 Dar acompaniat de meduzele diafane,
 Elegante și silențioase ale lumii albastre,
 De pe steagul echipei mele iubite.

Luminiș

Alex, 18 ani

Cobori la noi, dulce lumină,
 Coboară și te-așterne,
 Livrează-ne căldura ta
 Și răul ni-l dezbină!
 Urcat-am toți spre raza ta,
 Puțini am și simțit-o,
 Dar totuși mulți ne-am întrebat:
 Te-ascunzi de noi pe undeva?

Бедная кукла

Виктория Пунга, 11 лет

Африканская кошечка спряталась под моей кроватью.
 После обеда, она поиграла с шоколатной собакой,
 Которую получила в подарок от друга инопланетянина.
 Кошечка, случайно, порвала платье моей любимой куклой.
 За этого, я наказала ее и послала ее навсегда, на планету Венус.
 Из за того что она была такая ужасно,
 Даже солнце не приняло ее у себя.
 И отправило ее в другую галаксию.
 Потом с моими двумя друзьями сели в машину
 И поехали на Чёрное Море,

Чтобы отмыть прошлое.
 Но потому что стало холодно
 Мы отправились домой и по дороге встретился с
 Машей и Медведев,
 Которые собирали грибы и потерялись.!

Traducere

Săraca păpușă

Victoria Pungă, 11 ani

O pisicuță africană s-a ascuns sub patul meu,
 După amiază, s-a jucat cu o un cățel de ciocolată,
 Pe care l-a primit cadou de la un prieten de pe altă planetă.
 Fără să vrea, pisicuța a rupt rochița păpușii mele preferate.
 Pentru asta, am pedepsit-o și am trimis-o pentru totdeauna pe planeta Venus.
 Din cauza că era atât de zburdalnică,
 Nici măcare soarele nu a vrut să o primească la el
 Și a trimis-o în altă galaxie.
 Apoi, împreună cu doi prieteni de-ai mei, ne-am urcat în mașină
 Și am plecat la Marea Neagră,
 Pentru a spăla trecutul.
 Însă, întrucât s-a făcut frig,
 Am plecat spre casă
 Și pe drum ne-am întâlnit cu Mașa și cu Ursulețul
 Care culegeau ciuperci și s-au rătăcit.

Eu și vrăjitoarea

Marian, 9 ani

Într-o sâmbătă de vară,
 Am ajuns cu greu la gară,
 Unde m-aștepta-ntr-o seară,
 O iubită solitară!
 Florile speranței le-am pus în buchet
 Și-un parfum de roze era în pachet.
 Din aerul rece venea cu un clinchet
 Bagheta de aur- al fericirii tichet.
 Însă iubita-mi cea mândră și frumoasă
 Vrăjitoare a devenit, c-o înspăimântătoare coasă,
 Pe care, cu destul curaj, am izgonit-o din casă
 Și i-am fixat pe veci domiciliul în pădurea cea deasă.

Lubire marinărească

Maria Alexandra, 13 ani

Broasca țestoasă cu ochii albaștri
 Purta în picioare papucii ei norocoși.
 Ea înota în mare,
 Când un vapor uriaș a trecut deasupra ei
 Și i-a zburat papucii din picioare.
 Atunci, un marinar a văzut-o pe geamul cușetei lui
 Și s-a îndrăgostit de ochii ei frumoși.
 Apoi a invitat-o pe punte la un ceai și un fursec,
 La lumina unui far, pe mare.
 Dar el era bolnav, avea carii și era urât,
 De aceea, broasca țestoasă s-a hotărât să-l facă frumos și
 sănătos
 Și să-l îngrijească cu ser fiziologic și arginină.
 Pentru asta, în câteva ore, au ajuns amândoi pe o insulă
 plină cu nuci
 Și acolo s-au decis să facă, întâi și-ntâi, nunta!!!

Desert de vară pentru stele

Tiberiu Niță, 10 ani

Într-o luni, spre dimineață, mi-am pregătit ingredientele
 Pentru o dorită înghețată cu vanilie.
 Am pus într-un vas multă ciocolată cu alune,
 Am adăugat o aripă ruginită de avion Boeing
 Le-am amestecat cu puțin din bălbâiala colegului meu
 de bancă
 Și cu un discret lătrat de câine.
 Din armura lui Robin Hood, am decupat colțul din
 stânga,
 Care seamăna cu o mură uriașă și gustoasă.
 Am pus-o-n blender, cu celelalte obiecte,
 Și, ca să fie mai exotic amestecul, i-am picurat lapte din
 ciocul lopătarului Vasile,
 Și am zdrobit în el trei solzi din creasta dinozaurului Zek.
 Am luat apoi doi colți de sabie ai felinei din grădina
 bunicii mele
 Și-am trimis înghețata toată – cadoul meu - spre mândre
 stele.

Regele singuratic

Cătălin, 10 ani

Eram cândva temutul rege al unui ținut îndepărtat
 Și-aveam un cal bălan, urecheat, vorbăreț și înaripat.
 Îmi petreceam zile și nopți prelungi de viață monarhistă,
 Într-un castel cu o grădină fastuoasă, impunătoare, dar
 tristă.
 Fiind eu învrăjbit cu un alt rege vecin,
 Mi-am trimis soldații să-l alunge cu sulite, cu paloșe și...
 mult pelin.
 Însă niște OZN-uri negre și lucioase pluteau peste

împărăția noastră,

Cu gând să ne sufoce cu lichidul verde de la o răioasă
 broască.

Dar, pe când ne pregăteam noi de asalt,
 Dintr-unul a coborât o prințesă, pe o scară de bazalt.
 Și, de uluire, toți soldații mei fugiseră într-o cabană
 Dintr-o pădure, unde era șefă o șmecheră coțofană.
 Însă, deoarece minunatul meu cal tocmai adormise,
 Am încălecat pe un bivoliț din cireada ce-n regat venise.
 Și-am răpit-o pe prințesă s-o fac regina mea,
 Dar, fiindcă nu voia,
 Am expediat-o cu o dronă în galaxia sa.
 Iar eu - un rege singuratic, - aproape sălbatic-, plictisit,
 Am rămas, iremediabil, de tristețe împătimit.

O aventură

Ana-Maria, 9 ani și 7 luni

Era-ntr-o iarnă dulce, fără zăpadă,
 În Parcul central din Timișoara,
 Când, de dimineață, am scos de sub banca rece și udă,
 O telecomandă magică, cu baterii din aur
 Și-am butonat-o să mă transporte înspre casa mea
 De pe planeta Marte.
 Și-n doi timpi și trei mișcări, mă aflam deja în curtea casei
 de sticlă și de gheață,
 Unde, într-un Audi roșu decapotat și strălucitor,
 Fuma de zor Pall Mall și savura cu drag o doză de bere
 Ciucaș
 Un tânăr marțian.
 O zambilă mov împodobește bucătăria
 Iar lângă ea, un doctor chirurg îi lua tensiunea,
 Pregătind-o pentru un transplant de petale.
 Și, ca să-l tratăm cum se cuvine,
 I-am pregătit rapid, la cuptorul cu microunde,
 O supă amară de alge!
 Iar leul din fotografie, care ne păzea casa,
 I-a fript o rață în ulei de urzici
 Și i-a împănănat-o cu multe stele.
 I-am întins o față de masă țesută în mii de ani de un
 păianjen
 Și din sertar am scos mult curaj și grămezi de pumni
 strânși
 Pentru operația zambilei.
 Poftă bună, domnule doctor!

Leul baschetbalist

Octavian, 10 ani

Un leu tânăr, blond și musculos, jucător, cândva,
În echipa de baschet a junglei
A ieșit din frigider
Și a plecat în plimbare spre un deal,
La poalele căruia ochise el
O grămadă de scoici perlate,
Numai bune pentru a le face cadou soției sale, leoaica
Marghiolița.
Dar niște nori negri și răutăcioși
Au rostogolit peste el șuvoaie de apă acidă,
Care i-au distrus leului coama și pielea,
Făcându-l un schelet albastru, subțire ca o foaie de hârtie,
Pe care se plimba obraznic un pârliț de șoarece,
Venit din groapa de gunoi a Bucureștiului.
Însă, de-odată, o pasăre preistorică, cu aripi de plumb,
L-a smuls de sub picioarele guzganului sălbatic
Și l-a așezat cu delicatețe pe o sanie cu motor,
Ducându-l cu viteza luminii,
Ca să dea coș pentru victoria echipei sale.

Circuitul vieții

Ionuț, 17 ani

Puterea absolută a lui Dumnezeu este natura însăși,
Salvată glorios de la potop de miticul Noe.
Lupii împopoțonați cu aureole au stârnit groază în faimoasa
arcă,
Dar îngerii, acoperind-o cu aripile lor magice, au protejat
semințele vieții,
Pe cele ale morții abandonându-le, apoi, într-o mare de
mațe.
Semințele suntem noi.
Iar mațele sunt nisipul mișcător din valuri.

Un vis zbuclumiat

Mihai, 13 ani

Un adolescent pe plajă fiind,
De la lichior a căzut în nisip.
Și a adormit, visându-se în cosmos,
Ajuns acolo cu o navetă spațială în formă de os.
Dar vai, ce prăfuire de lună era!
Iar zăpușeala tare-l ardea!
De aceea, din vis s-a trezit
Și s-a apucat disperat de citit.

Gem de meteoriți

Anna, 14 ani

Cu un covor zburător, d'ei și d'ebumbac,
Țesut cu fire mov, verzi și roșii,
Am străbătut continente și oceane
Și-am ajuns în Africa, spre dimineață.
Aveam aici largi pământuri de vânzare,
Moștenite de la marocani, somalezii și malgași,
Strămoșii noștri trăitori demult în triburi.
Diamante neprețuite ne populau terenurile:
Melci tinzând spre infinit,
Șerpi haini și hoți de suflete,
Gândaci terapeutici, tratând cu lichidul lor din aripi
Hepatitele hienelor din deșert
Și bureți toxici, buni de ciorbă doar pentru scorpioni.
Peste râurile ce ne-alimentau pământurile cu viață,
Trăiau vecinii noștri plescăitori și veseli,
Care produceau numai gem de meteoriți,
Găsiți printre tufișurile uscate ale junglei,
Oferit nouă drept plată a proprietăților, dar și a libertății lor
De șeful șefilor- Oagatuna Tingavung.

Marea de tristețe

Cătălin, 10 ani

Ploaia aceasta de noiembrie mi-a adus
O așa de copleșitoare migrenă cosmică,
Încât calul, care-mi trecuse zvelt pe la geam, mi se părea un
fioros mistreț,
Care mi-a sfâșiat fina mea epidermă cu colții lui cariați.
Și mi-a lăsat pete violet pe suflet și pe unghia mică de la
picior.
Și uite așa steagul tristeții triumfă peste întreaga mea lume
Iar călcâiele mele tremură de spaimă.
Am luat fistic din bolul lui Dumnezeu și i-am dat mistrețului
furios, ca să nu mă mai sfâșie.
Și nu m-a sfâșiat, pentru că a fost atras de fantoma căprioarei
rânite, care-i trecuse prin spate.
Drept recompensă, am scos din pungă vieții mele 10 lei, un
tigră și o zebră
Și i-am plătit compasiunea.

Iubirea unui cal

Cristian, 5 ani

Sebastian, 8 ani

Era odată un cal cu cinci picioare și șapte plămâni,
Care locuia în București într-o casă fără etaj de pe strada
Circului.

Seară de seară, se plimba cu mașina pe Calea Victoriei,
Ca s-o întâlnească pe domnișoara Ponei.
Însă aceasta îl iubea pe leul cel puternic,
Fiindcă îl considera un super-erou.
Atunci calul s-a făcut albastru de gelozie
Și a poftit-o în mașină pe Pantera Roz, cea înaltă și
elegantă,
Plecând cu ea în valurile Oceanului Pacific,
Ca să înghită scoici, alge, creveți și sepii
Și să ia cina cu Ion Creangă,
Într-o bojdeucă de pe fundul apei.

Eu și zmeul

Adrian Cristea, 5 ani

În lumea asta, eu sunt Făt-Frumos și Haios
Și mă lupt cu Zmeul roșu și nervos,
De două ori pe an, când intră-n parcul nostru de distracții.
Îl ameninț cu sabia ascuțită și grea de oțel
Iar el tremură ca varga, oferindu-mi în schimb un cerceș.
Aoleu!, dar dușmanul meu
Era un zmeu ca vai de el,
Pensionat, obosit și dolofănel
Și care, printre nori nu mai putea zbura,
Ci, prin iarba deasă, agale se târa,
De aceea refuza cu mine a se lupta!

Misiune de polițist

Mădălin, 13 ani

După un prânz sănătos, cu omletă și salată,
Mi-am activat girofarul
Și-am pornit în misiune,
Spre locul unde omul-șarpe,
Reclamat la 112 de locuitorii planetei Mercur,
Voia să mănânce stelele, Luna, Soarele și norii
Ca să ajungă stăpânul lumii,
Înalt cât turnurile gemen.
Cum m-am apropiat de el,
Zeamă verde și fierbinte a început să scuipe înspre mine,
Ca să-mi distrugă elanul, mașina și gradele de pe umeri.
Din zbor i-am prins mâinile în cătușe
Și lacrimi de ură a început să verse.
Lichidul lui mi-a pătruns în vene,
Făcându-mă Regele cosmosului și prieten al zeului Noroc,
Ținând în inelul meu întreaga putere a Istoriei!

Politica și Vlad Țepeș

De pe jilțul său din stejar sculptat,
Vlad Țepeș a poruncit oștenilor cu tact
Să facă-n țara lui un pact:
S-o curățe ca pe-o frumoasă geometrie,
Alungând hoții la Polul Sud, în secția de psihiatrie.
Apoi i-a răsplătit pe toți c-o ciorbă,
Din aripi de curcan și din ecou de vorbe,
Din medalii de aur și din egiptene monede,
Fiartă într-un ceaun cu multe pene.
Și după așa o masă îndestulată,
S-au închinat la crucea lui Isus deodată
Și l-au rugat să le dea o țara bogată
Și nu de politicieni furată!

Decebal cel Mare

Cătălin, 10 ani

Tolba soldaților cea plină de briceaguri
A explodat din cauza unui înspăimântător demon,
Care, în disperarea lui, s-a lovit de Polul Nord.
Ca să scape lumea de el, broasca i-a dat imediat râie.
Și, în următoarele ceasuri, Pământul a fost înzăpezit de
blânzi îngeri păzitori,
Care l-au pus stăpân peste întreg Pământul pe dacul
nostru Decebal.
Și uite așa, ciuma demonilor a rămas un trist tablou
istoric.

Cizma

Alesia, 7 ani

O vrăbiuță mov, slabă și rea ca o vrăjitoare
Și-a făcut cuibul într-o cizmă mare,
În care mai locuiau niște felinare,
Rămase din călătoria noastră de pe sfântul Soare.
Odată ajunsă în casa ei grețoasă,
Și-a chemat de urgență soțul, nervoasă
Și i-a cerut să-i pună pe masă
Un tort și o broască țestoasă.
Iar ea a aprins artificii să salute Crăciunul
Și-a tăiat o felie de tort pentru păunul
Care îi era vecin la balconul
De unde în vară o alungase Nebunul!

Pescăruși și fluturași

Dragoș, 8 ani

Cei cinci pescăruși ai mei din soba mamei
 Au ieșit valvârtej pe horn
 Și au zburat deasupra acoperișului lui
 Dumnezeu,
 Unde s-au întâlnit cu fluturii mici, cu
 buline,
 Care măturau asfaltul cu aripile lor
 sclipicioase.
 Deodată, la un semn al președintelui,
 Au invadat aeroportul și pescăruși și
 fluturi.
 Și, după un control amănunțit, au fost
 îmbarcați într-un avion,
 Cu destinația în Lună!

Politica și Vlad Țepeș

Cristian, 5 ani

De pe jilțul său din stejar sculptat,
 Vlad Țepeș a poruncit oștenilor cu tact
 Să facă-n țara lui un pact:
 S-o curățe ca pe-o frumoasă geometrie,
 Alungând hoții la Polul Sud, în secția de
 psihiatrie.
 Apoi i-a răsplătit pe toți c-o ciorbă,
 Din aripi de curcan și din ecou de vorbe,
 Din medalii de aur și din egiptene
 monede,
 Fiartă într-un ceaun cu multe pene.
 Și după așa o masă îndestulată,
 S-au închinat la crucea lui Isus deodată
 Și l-au rugat să le dea o țara bogată
 Și nu de politicieni furată!

Prințesa-șoricel

Georgiana, 7 ani

O prințesă bălaie, isteată și elegantă
 Își dorea la masa de prânz un șnițel și

multă înghețată.

Dar, fiindcă regim alimentar îi prescrisese
 medicul,
 I-a tăiat poftele taman sluga ei cea
 devotată – leul.
 Și, enervat de asemenea dorințe,
 Și-a preschimbat stăpâna într-un șoricel
 cu fițe.
 Apoi, cu ghearele lui ascuțite și albe,
 A-nfulecat șnițelul tot și un sfert din
 înghețate.
 Uluit de această îndrăzneală din partea
 unei slugi,
 Șoricelul, folosind baghete magice și lungi
 L-a transformat pe leu într-un bufon regal,
 Ajuns ca prin miracol un guraliv papagal.
 Iar el, uitându-se-n oglindă ca un bețiv în
 apă,
 Prințesă răsfățată și bogată s-a văzut
 deodată!

Dulciuri de vară

Mihnea, 9 ani

Verișoara mea Bianca, o prințesă brunetă
 cu părul scurt,
 Își cumpărase o garsonieră între petalele
 unui mac dintr-un lan de grâu.
 Și-atâta de roșie era casa ei,
 Că părea un tablou pictat cu multă migală
 de pompieri.
 Lângă oglindă pusese un aparat de făcut
 plăcinte,
 Cu care voia să-l servească pe vecinul ei
 jaguar.
 Dar, de atâta căldură, el prefera un whisky
 cu gheață,
 De aceea, a expediat dulciurile unei
 vrăbiuțe flămânde,
 Care-și făcuse cuib cu soțul ei într-un
 străvechi stejar.

Te rog!

Grigore Cătălin

Sfântă Fecioară, în cerurile tale
 Împărăteasă ești,
 Piscuri cu frunze de nuc pentru noi aș vrea
 să dăruiești
 Și locuințe pentru vacanțele de vis din
 iernile geroase
 În ajutor îți cerem, și zile multe, senine și
 frumoase.
 Iar șarpele viclean-șoim penibil târându-
 se rănit,
 Fă-l porumbel alb, în arca lui Noe să intre
 fericit!
 Sau fă-l o cină regală pentru pelicanul cel
 ostenit!
 Iar pe mine aruncă-mă-n valurile de
 splendoare ale vieții,
 Să nu mai fiu palid și nici în umbra argintie
 a ceții!

Vată pe băț

Talida, 5 ani

În valurile oceanului alb, mă aștepta o
 vată pe băț expirată,
 Abandonată acolo de o cârțiță gripată.
 Cu un submarin uriaș, am spart ghețurile
 până la ea
 Și cioburi de sticle de bere cădeau dintr-
 un cer de bezea.
 Și, la un semn, un arheolog bătrând și
 priceput
 Le-a strâns într-un coș de aur, adus de la-
 nceput
 De lebăda neagră – prințesă a apelor
 galbene și de demult.
 Și-a pus peste ele un înfricoșător și uriaș
 cap de lup,
 Cu ochii din vată pe băț și cu nas de
 porumb.

Submarinul

Georgiana, 7 ani

Într-o iarnă friguroasă,
A intrat la mine-n casă
O pisică plecticoasă.
Și s-a ascuns tacticoasă
Sub o pătură călduroasă.
Albe lăcrămioare i-au pus cadouaș,
Culese de-un năstrușnic și mic iepuraș,
De la noi de pe imaș.
Dar, fiindcă-i plăcea mult să înoate,
Am trimis-o cu un submarin spre un râu de lapte,
În care se bălăcise-ntr-o noapte
Și Bugs Bunny, pe un fundal cu multe șoapte.
Iar, ca s-o ajute să iasă la suprafață,
Am rugat-o pe Karina s-o remorcheze c-o ață.

Cu TIR-ul

Cristian, 9 ani

Într-o joie din iulie, m-am îndreptat cu TIR-ul meu
Înspre autostrada stelară a lui Dumnezeu,
Care trecea prin holul unui sacru muzeu,
Al unei regine, fosta soție a lui Tezeu.
Cu o voce duioasă, blândă ca de catifea,
Ne-am anunțat timizi, dar fericiți sosirea.
Și-atunci, Mihai Viteazul ne-a-ntâmpinat pe calu-i alb,
cântându-ne Unirea
Iar tăvi de prăjituri cu cremă s-au răspândit pe cer, ca mândră
păsărea.
Și-n câțiva ani lumină, un paj ne-a dus înspre ceasul lui
Dumnezeu,
Unde, pe loc ne-am trezit cu toții culori într-un curcubeu.
Și-am devenit directori în fabrica lui Prometeu,
Făcând apoi comerț cu flăcări cenușii de seu,
Arzând pe-un pat de lemn cu iarbă,
Pe care îmi căzuse, din greșeală, un strop de barbă!

Dulceața de trandafiri

Alexandra, 5 ani

În grădina din fața casei mele au răsărit frumoșii trandafiri,
Pe care-i promisesem Sofiei ca să-i facă dulceață pentru
îngeri.
Dar rândunica nervoasă și geloasă s-a repezit la petalele
parfumate
Și le-a sfâșiat, aruncându-le la pământ.
Și, deodată, o vrăbiuță slăbuță din corcodușul din spatele
curții
A ciugulit cu grijă bucățelele de petale
Și a recompus minunatul trandafir țepos,
Pe care s-a și așezat o albinuță gravidă și pofticioasă,
Însoțită de o furnică, mămica grijulie a cinci bebelușe.
Iar de pe-un galben și aspru stof
A plutit în zbor, ca un balerin grațios,
Un fluture molatic, curios și fin.
Și, ca prin minune, au devenit cu toții roz,
Pregătiți să facă, alături de Sofia, desertul parfumat
Pentru miliarde de îngeri.

Trenul prieteniei

Talida, 5 ani

Trenul accelerat de la București la Severin
Trecea printr-o pădure întunecată, portocalie și cu picioare
scurte,
În care lșocuia un urs polar pe care-l strigam Florin
Și care ne-a întins mâna în semn de salut.
Toți călătorii i-au dat mâinile ca unui prieten
Și-atunci mii de urși au apărut după copaci,
Cerând să se urce și ei în vagoanele de clasa a II-a,
Cu ursuleții și ursulițele lor drăguți și pufoși.
Și ternul a pornit greoi, ducând oameni și urși în Grădina Raiului.

Ce-aș vrea să mi se întâmple mâine...

Ana-Maria. Mâine aș vrea, dacă s-ar putea, să mă opereze doctorul T. la șoldul stâng, cu un cuțit de diamant și după aceea, să particip la Maratonul Fericirii și să câștig medalia pe care scrie *Sănătate pe viață*. Iar Dumnezeu să-mi dea o diplomă pentru cel mai puternic om de pe pământ.

Raluca. Aș vrea să aflu mai repede planul de tratament: fie plec acasă, unde mă așteaptă pisicile mele aristocratice ca să le machiez și să le coafez, fie încep un tratament nou, ca să-mi crească IQ-ul, fiindcă mi-am propus să devin un psiholog criminalist, ca să-l prind pe cel care l-a ucis pe Kort Kobai.

Ana-Maria. Mâine aș vrea să mi se întâmple o minune: Dumnezeu să-l cheme pe îngerul meu Petru și să-i spună: *Într-o oră, te oblig s-o faci sănătoasă pe această domnișoară!* După aceea, îmi voi abandona cărja, îmi voi pune pantofi cu toc, îmi va crește rapid părul lung, lung, ca să mă fac polițistă și să-i prind pe hoții care fură sănătatea oamenilor și apoi să-i condamn pe viață!

Elisa. Aș vrea să mă trezesc într-o cabană la munte, să fie iarnă, să ningă, poate să fie chiar Crăciunul. Să fiu cu familia, să împodobim bradul și să-mi crească părul la fel de lung cum îl aveam. Și, aici în cabană, o să fac un post de televiziune și o să fiu producătoarea emisiunii *Fluturi*, pentru copiii internați la I.O.B.

Alexandru. Aș vrea să văd vaci zburătoare, care să țintească în OZN-uri cu lasere și să aibă o coafură fundoasă, adică să semene cu niște fese, din care să iasă ouă de dragoni. Apoi să le clocească în grotă Lunii și din ele să nască pe MRS. CROW. Și eu, prin magie, prin nu știu ce miracol, să mă fac bine și să merg la școală, ca să devin detectivul care-i prinde pe criminali!

Maria Alexandra. Mâine aș vrea să vină doamna doctor la mine în salon și să-mi spună că mi-au ieșit analizele bune și deci voi putea să plec acasă. Și eu, de bucurie, o să mă îmbăt cu zeamă de varză și o să fumez sticksuri parfumate cu trandafiri roșii din grădina mea!

Gânduri

Lectura versurilor din acest număr demonstrează că exorcizarea fricii de boală, prin instrumente lirice, poate duce la literatură pură. Ca produs al imaginației, poeziile poartă emblema libertății spiritului, fiind forme de dedublare; astfel, una este copilul captiv, supus unor proceduri medicale rigide, și alta poetul, care are libertatea de a visa și de a se visa orice. Autorii textelor de față se află deci, concomitent, în două ipostaze - una reală, senzorială, a spitalului, a spațiului mirosind a spirt și a pansamente, și alta imaginară, aproape onirică, ideală și extrasenzorială a metaforei.

Analizând semnificațiile versurilor desfășurate aici, ne gândim cât de puțin le trebuie unor copii să fie fericiți (cum ar fi copiii noștri, de la I.O.B.) și cât de mult le trebuie altora să fie tot fericiți (cum ar fi cei care n-au experimentat privațiuni sau cei cu părinți celebri ori foarte bogați); primii au nevoie numai de sănătate și de independență față de spital, reprimându-și durerile și starea de prizonierat prin poezie și pictură și rugându-se la Dumnezeu să nu cumva să-i uite. Ei știu că necazul îngăduit prin boală este o pedagogie, pentru că Psalmul 103, 24 spune: *Toate întru înțelepciune le-ai făcut*. Ceilalți, sănătoși fiind, au nevoie de carduri cu sume infinite, de haine de firmă și jucării scumpe, de telefoane de ultimă generație, de studii la școli din străinătate și de câte și mai câte, dar nu mulțumesc o secundă lui Dumnezeu pentru tot ce au primit. În acest caz, și bucuria lor este tot o pedagogie, din care ei vor înțelege, mai târziu și cu un preț foarte mare, cât de tristă și lipsită de sens este viața lor exclusiv îndestulată, dar vidă spiritual! *Trăiți în rai!*, spune părintele Ilie Cleopa, oferindu-ne prin acest imperativ un modus vivendi plăcut sacrului, moral și rațional, prin care *ne putem face depozite la banca Lui din cer*, după cum glosează celebrul duhovnic.

Gândurile noastre de acum și de mâine sunt punți înspre copiii bolnavi, care sunt elevii noștri la *Școala din spital*, și, de la ei, devin autostrăzi către urechile lui Dumnezeu. Pe ele mergem, și într-un sens și în altul, ori de câte ori suntem convocați de Acesta la...vreun Consiliu profesoral, de unde ieșim cu o agendă încărcată, despre ce partituri avem de exersat, în perspectivă, pentru educarea și instruirea lor. Iar, pentru anul școlar 2016-2017, ni s-a propus să cântăm împreună *Oda bucuriei!*

Magda Jianu

Cuprins

Editorial	pag 1
Profesorii de la Școala din spital	pag 2
Mesaje	pag 3
Primăvara pentru mame și copii	pag 4
Experiența de voluntar	pag 5
Literatura copiilor noștri	pag 6
Mama	pag 7
Zeița	pag 7
Mama	pag 7
Fără titlu.....	pag 7
În cetatea visului	pag 7
Confesiune	pag 8
Mama mea	pag 8
Îngerul meu	pag 8
Chipul tău	pag 9
Zâmbetul	pag 9
Romeo, Julieta și eu	pag 9
Lumina veșnică	pag 9
Se spune că... ..	pag 10
Și te-ai dus... ..	pag 11
Tu cine vrei să fii?	pag 11
Jocul tăcerii	pag 12
Autostrada către mama	pag 12
Insigna	pag 13
Un șoim de veghe	pag 13
Păduchele bețivan	pag 13
Visul lui Azorel	pag 13
De la război la vacanță	pag 14
Nostalgie	pag 14
Regretul	pag 14
Tigrul și iubita lui	pag 14
Viață	pag 14
Reînvierea	pag 15
Fără titlu.....	pag 15
Moș Crăciun	pag 15
Iubire pe planeta Pluto	pag 15
Visul	pag 15
Gând	pag 16

Arsenie Boca: "Dacă veți avea răbdare în necazuri, să știți că veți avea și Duh Sfânt. Dacă veți mai și putea mulțumi în necazuri, atunci strălucește Duhul Sfânt în voi!"